

ಸಂಯಮದ ಪಾಠ ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ...

ಇಬ್ಬರು ಮಹಿಳೆಯರು.
ಒಬ್ಬರು ಐಎಎಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ.
ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಐಪಿಎಸ್
ಅಧಿಕಾರಿ. ಅಸಹನೆ
ಕಾರಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಮಾಜಿಕ
ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ವೇದಿಕೆ.
ಇವರಿಬ್ಬರ ನಡುವಣ
ಹೈಟೆಕ್ ಜಗಳಕ್ಕೂ
ವಟಾರವೊಂದರಲ್ಲಿ
ಜಗಳಗಂಟಿ
ಗೃಹಿಣಿಯರಿಬ್ಬರ
ನಡುವಣ ಜಟಾಪಟಿಗೂ
ಗುಣಾತ್ಮಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ
ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನಾದರೂ
ಉಂಟೇ?

ಸಮಕಾಲೀನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂದರ್ಭವು ವಿಚಿತ್ರ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದು, ಕೊರೋನಾ ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದು. ನಾಯಕತ್ವ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಸಂಯಮ... ಈ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು. ಅಧಿಕಾರಿ, ರಾಜಕಾರಣಿ, ವ್ಯಾಪಾರಿ, ಶಿಕ್ಷಕ, ವೈದ್ಯ, ನಟ-ನಟಿ, ತ್ರೀಡಾಪಟು, ಹೋರಾಟಗಾರ ಹೀಗೆ ಯಾರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಜನರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಶ್ವಾಸ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಅನುಸರಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಮಾದರಿಗಳು ದುರ್ಬೀನು ಹಿಡಿದು ಹುಡುಕಿದರೂ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಂತು ಯೋಚಿಸುವ ವ್ಯವಧಾನ, ಅವಕಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಂಚ ಕಾಲ ಕಾಯುವ ತಾಳ್ಮೆ ಇವತ್ತು ಯಾರಲ್ಲೂ ಉಳಿದಂತಿಲ್ಲ. ನಾಳೆ ಎಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬಷ್ಟು ಆತುರ. ಲಜ್ಜೆಯ ಅರಿವೇ ಇಲ್ಲದ ರೀತಿಯ ಶಬ್ದ ಬಳಕೆ! ಈ ಪರಿಪಾಟವು ವೃತ್ತಿ, ಅಧಿಕಾರದ ಸ್ಥಾನಮಾನ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಎಲ್ಲ ಹಂತದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜನವರ್ಗಗಳನ್ನೂ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಜನರ ಕಷ್ಟ ನಿವಾರಣೆ ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುವುದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಲು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಏನು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದರ ಕಡೆಗಷ್ಟೇ ಅವರ ಧ್ಯಾನ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಎಲ್ಲ ಕೀಲುಗಳೂ ಸಡಿಲಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ನಾಲಗೆಯು ಎಂದೋ ನಿಯಂತ್ರಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಮೈಸೂರು, ಮಂಡ್ಯ, ರಾಮನಗರ ಭಾಗದ ಕೆಲವು ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಇತ್ತೀಚಿನ ಮಾತಿನ ವರಸೆಗಳು ಜನರ ನೆನಪಿನಿಂದ ಇನ್ನೂ ಮಾಸ್ತಿಲ್ಲ.

ಜನಪರ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ, ಸನ್ನಡತೆಯಿಂದ ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ಜನವರ್ಗಗಳ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದ ನಜೀರ್ ಸಾಬ್ ತರಹದವರು ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನೆನಪಾಗುವುದುಂಟು. ಅಂಥವರಿಗಾಗಿ ನಾಡು ಹಂಬಲಿಸುವಂತಾಗಿದೆ. ಅಂದಹಾಗೆ, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಮಸಲತ್ತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರ ಬಗೆಗೆ ಭರವಸೆ ಹೊರಟುಹೋಗಿದೆ. ವಿಚಿತ್ರ ಎಂದರೆ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯೂ ಈಗ ಜನರ ವಿಶ್ವಾಸ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ನಡುವೆ ಅಪವಿತ್ರ ಮೈತ್ರಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬಲಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲೂ ಸಂಯಮ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತು ನಶಿಸಿದೆ.

ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆ. ಇಬ್ಬರು ಮಹಿಳೆಯರು. ಒಬ್ಬರು ಐಎಎಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಐಪಿಎಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ. ಅಸಹನೆ ಕಾರಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ವೇದಿಕೆ. ಈ ಕನಿಷ್ಠ ವಿವರ ಓದಿದ ಕೂಡಲೇ ಜಟಾಪಟಿ ವೃತ್ತಾಂತವು ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗಿಂತ ಹಾದುಹೋಗಿರಬಹುದು. ಇವರಿಬ್ಬರ ನಡುವಣ ಹೈಟೆಕ್ ಜಗಳಕ್ಕೂ ವಟಾರವೊಂದರಲ್ಲಿ ಜಗಳಗಂಟಿ ಗೃಹಿಣಿಯರಿಬ್ಬರ ನಡುವಣ ಜಟಾಪಟಿಗೂ ಗುಣಾತ್ಮಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನಾದರೂ ಉಂಟೇ? ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಗುರುತರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವಂತಹವರಿಗೇ ಸಂಯಮದ ಪಾಠ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಏನನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ!

ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗಕ್ಕೆ ಸಬ್ಬತೆಯ ಪ್ರಭಾವಳಿ ಇತ್ತು. ಕ್ರಮೇಣ ಅದು ಮಸುಕಾಗತೊಡಗಿದೆ. ಸ್ವಾರ್ ನಟ ಮತ್ತು ನಿರ್ದೇಶಕರೊಬ್ಬರ ನಡುವಣ ವಾಗ್ವಾದ ಅವರ ಭಾಷಾಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ತೆರೆದಿರಿಸಿತು. ನಟ-ನಟಿಯರ ಬಾಯಿಂದ ಉದುರುವ ಇಂತಹ ನುಡಿಮುತ್ತುಗಳನ್ನೇ 'ಪ್ರಮಾಣ' ಎಂದು ಅವರ ಅಸಂಖ್ಯ ಅಭಿಮಾನಿ ಬಳಗ ಭಾವಿಸಿದರೆ?

ಭಕ್ತಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಾಗೂ ನೈತಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾಮೀಜಿಗಳು ಕೂಡ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಯಮ ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಲೌಕಿಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಂದ ದೂರವಿರುವ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಕಾಷಾಯವಸ್ತ್ರ ತೊಟ್ಟಿರುವ ಇವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೇ ಮರೆತಿರುವಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ನಾಡಿನ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ. ರಾಜಕಾರಣಿಯೊಬ್ಬರ ಕುರ್ಚಿ ಉಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈಚೆಗೆ ಗುಂಪುಗೂಡಿ ಒತ್ತಡ ಹೇರಿದ ಕ್ರಮ, ಬಳಸಿದ ಭಾಷೆ ಗುರುಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಶೋಭೆ ತರುವಂತಹದ್ದು ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಉತ್ತರದಾಯಿ ಅಲ್ಲದವರು ಅಧಿಕಾರ ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಮೂಗು ತೂರಿಸುವುದು ಜನತಂತ್ರದ ಆಶಯಗಳನ್ನೇ ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡುವಂತಹದ್ದು.

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ತಾವು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಿ, ಶಕ್ತಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುವ ತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯ ಮುಖಂಡರು ತಮ್ಮ ಸಮುದಾಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಅನುದಾನ ಕೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಆದರೆ ಮಠಾಧೀಶರು, ಧರ್ಮಗುರುಗಳೆಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡವರು ಒಟ್ಟಾರೆ ಸಮಾಜದ ಹಿತದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲುವುದು ಆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದಾದ ನಡವಳಿಕೆ ಅಲ್ಲ. ನೀತಿ, ನಡಾವಳಿ, ಬಳಸುವ ಭಾಷೆ, ಸಂಯಮ ಪಾಲಿಸುವ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಶಿಸ್ತು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ತುರ್ತನ್ನು ಈ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು ನಮಗೆ ಸಾರಿಹೇಳುತ್ತಿವೆ.

■ ಎನ್. ಉದಯಕುಮಾರ್

